

Overfylte Oxford-møter mandag.

Frimurerlogen blev for liten. — Og måtte suppleres med Vår Frue kirke og Brødre-menighetens sal.

SLIK tilstrømning som det var til Oxford-møtet i Frimurerlosjen mandag har det vel aldri vært til noe møte i Trondhjem. Både sal og balkong var fylt til siste plass og vel så det lenge før møtet skulde begynne — og man måtte skjøte på med både Vår Frue kirke og Brødre-menighetens sal. Enda var det visst mange som måtte gå skuffet hjem fordi de ikke slapp inn på noen av stedene....

DET har gått her som overalt ellers hvor denne eien-dommelige bevegelse har manifestert sig — den har fenget som ild i tørt gress, den har slått an uten sidestykke fordi den har formådd å gi svar på spørsmål som andre bevegelser har måttet la ubesvart. Advokat *Wikborg* som ledet møtet i Frimurerlosjen, kunde med full grunn kalle bevegelsen

en revolusjon,

en revolusjon hos hvert enkelt menneske.

Fredrik *Ramm*, den første advokaten «called upon», citerte Anatole France som anvendte ironien i sin kamp mot Gud. Han hadde selv gjort det, innrømmet han, som journalist. Men Oxford hadde hjulpet ham til å opdage

«det skjulte Norge»

— de hundretusener av beskjedne, stilfarende mennesker som fylte bedehusene på tross av all hån fra den intellektuelle overklasse. Hvis *de* hadde gitt op — hvordan hadde det da sett ut i dette land?

— I stedet for å betrakte dem ovenfra-nedad, skulde jeg ha takket dem! sa han. De første fem og tyve år av mitt liv som akademisk borger har bragt mig nederlag. Jeg håper de neste fem og tyve skal føre til seir!

Mrs. og mr. *Wood* fra Aberdeen gav en skildring, en humørfyllt skildring, av hvordan deres liv hadde artet sig før og etter Oxford kom inn i deres liv.

— Vi tar intet bort fra kirken, hevdet mr. *Wood*; vi fører noe nytt inn i den!

En ung, norsk student fortalte om hvordan han hadde vært uærlig både som speider og som student — Oxford hadde lært ham at man

må begynne med sig selv

når man vil reformere verden. Det samme hevdet en ung engelsk akademiker som hadde arbeidet i Londons east end. Selv et problem som arbeidsløsheten kunde Oxford få bukt med — den gjorde de arbeidsløse til en hær som gjenopbygget en nasjon.

Den kjente predikant *Albert Lunde* fremholdt, sikkert med rette, at Oxford-bevegelsen tross alt ikke hadde sin største styrke i store massemøter, men i tale med den enkelte og ved hjelp av den enkelte.

forde...

Dagssoskn
Tirsdag 5 marts 1935

— De folk som er samlet her, sa han, er

rene eksperter i å overbevise!

Jeg har selv syslet litt med å hjelpe mennesker til Gud — men her blir jeg liten! Hva er hemmeligheten? At de kommer side om side med Kristus! De går ned fra prekestolen og fra de høie plattformer, ned blandt folk, ned til hvert enkelt menneske!

Professor Sigmund Mowinckel citerte — som Albert Lunde — et ord av Paulus: «Gå ut i verden og gjør alle folk til mine disipler».

— Fordi vi *ikke* har gjort det, uttalte professoren, ser det slik ut i verden idag! Min største synd er det jeg ikke har gjort!

En ung forretningsmann fra Bergen berettet om hvordan han hadde

«tatt chansen på å oppleve Gud».

Det hadde lykkes — og han hadde gjort den erfaring at «det var praktisk å ha Gud i forretningen». Man gjorde så mye bedre arbeide!

En ung syd-afrikaner, Bremer Hofmeyer, fortalte om hvordan Oxford-bevegelsen hadde fjernet rasehatet mellom briter og boere — den hadde bygget op en nasjon av bedre menneskemateriale.

Den engelske diplomat Bernhard Bourdillon citerte endel av de uttalelser general Smuts frem-

kom med i sin tale i London for noen dager siden — det var en ny mentalitet som var nødvendig. Frykt og

underlegenhet var synd.

Man måtte begynne med sig selv og rette på ting som hos en nasjon ledet til krig.

I Vår Frue kirke

blev møtet mandag aften ledet av pastor Barsley. Res. kap. Pharo ønsket Oxford-gruppen velkommen til kirken. Ellers talte både her og i Brødremenighetens sal de samme som i Frimurerlogen — de løp fra møte til møte.

Kvinnemøtet

i Frimurerlogen om eftermiddagen var også godt besøkt. Møtet blev ledet av fru Ågot Corneliussen. Det var ellers taler og vidnesbyrd av Mr. Grimshaw, fru professor Mowinckel, Mrs. Sanderson, Miss Morris, dr. Signe Krohn, Mrs. Wood, Mrs. Hamilton, rektor Olive Jones og flere andre.

I aften holdes det møter i Frimurerlosjen og Vår Frue kirke. Det er gratis adgang for alle interesserte — og man har sløifet de adgangskortene som man måtte være i besiddelse av for å slippe inn på gårsdagens møter.